

fost oamenii cei mai nelegiuți. El a văzut că acționează în grabă și în neștiință și de aceea nu i-a urât, ci S-a rugat pentru ei: „*Tată, iartă-i căci nu știu ce fac*”.

Nu analiza faptele oamenilor, nu judeca și nu spune: „*De ce e așa, pentru ce e aceasta?*”. Mai bine spune în sine ta: „*Dar ce treabă am eu cu ei? Nu eu trebuie să răspund pentru ei la Înfricoșătoarea Judecată a lui Dumnezeu*”. Îndepărtează-ți fiecare gând de la judecarea faptelor oamenilor și roagă-te cu sârguință lui Dumnezeu, ca El singur să te

ajute în acest lucru. Deoarece fără ajutorul lui Dumnezeu, noi nu putem să facem nimic bun, după cum Însuși Domnul spune: „*Fără Mine nu puteți să faceți nimic*”.

Păzește-te de neîncredere ca de foc, pentru că vrăjmașul așa îi prinde pe oameni în plasa lui și se străduiește să prezinte totul în chip denaturat: ce e alb în negru și ce e negru în alb, așa cum a procedat cu protopărinții Adam și Eva în Rai.

Sursa: *Patericul de la Optina*, Sfântul Ambrozie

PROGRAMUL LITURGIC

Vineri 4 octombrie	18:00	Paraclisul Maicii Domnului
Sâmbătă 5 octombrie	08:30	Sfânta Liturghie și Parastas → <i>Pomenirea morților</i>
	18:00	Vecernia
Duminică 6 octombrie	08:30	Utrenia și Sfânta Liturghie → <i>Duminica a XXIV-a după Rusalii (Învierea fiicei lui Iair)</i> → <i>Sfântul Ierarh Pavel Mărturisitorul, patriarhul Constantinopolului;</i> → <i>Sfântul Cuvios Luca din Sicilia.</i>

Strada Doamnei, Nr. 18, Sector 3, București

Pentru buletinul online abonarea se face pe site: www.sfantul-ilie.ro

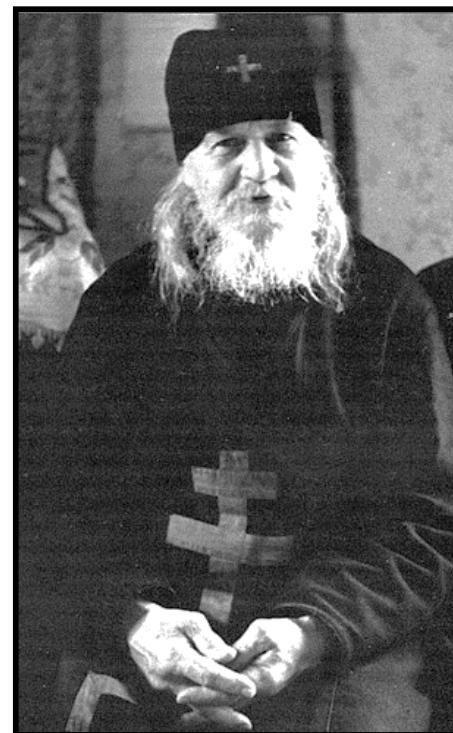
BULETINUL PAROHIEI

SFÂNTUL ILIE - HANUL COLȚEI

Un popor atât prețuiește cât a înțeles din Evanghelie.

(Simion Mehedinți)

Nr. 186 / 30 octombrie 2016

**CUVIOSUL
IOAN DE LA VALAAM
1873 - 1958**

HARUL LUCREAZĂ CU VOINȚA NOASTRĂ

SCRISOAREA NR.76

(4 IANUARIE 1952)

Tu mereu te judeci și te crezi cea mai neputincioasă și cea mai rea, însă acestea sunt doar vorbe, că tu nu te simți astfel. Dacă ar fi fost după cum spui, nu i-ai mai fi judecat pe ceilalți și nu te-ai fi supărat din cauza faptului că am numit-o pe maica Platonida mai deșteaptă decât tine. Să mori de râs, nu alta! Cât de prostuță poți fi! Și-mi mai scrii „*să-L rog pe Dumnezeu să te înzestreze cu bunătate*”. Iată ce rugămintă necutezată! Ea va trăi după cum o duce capul, dar starețul trebuie să se roage pentru ea ca să fie mai bună! După regulile duhovnicești așa ceva este imposibil: nici Dumnezeu, nici eu nu-ți voi ajuta, atât timp cât nu te vei osteni tu însăși în cucernicie (au spus-o Sfinții Părinți).

Aseară a venit la mine un călugăr și-mi spune: „*Am săvârșit un păcat foarte greu și nu știu dacă mă va ierta Dumnezeu*”. Și eu l-am întrebat: „*Care-i păcatul?*” Iar el mi-a răspuns: „*L-am hulit pe Dumnezeu și Sfintele Taine*”. Atunci eu i-am spus: „*Acesta nu este considerat păcat, căci a venit de la diavol și se numește ispită, iar ele sunt fără de păcat și nici să nu le atragi atenția, iar mintea îndreaptă-ți-o asupra Sfintei Scripturi*”. Am mai vorbit încă cu el pe această temă și apoi i l-am dat pe Sfântul Ioan Scărarul ca să citească referitor la gândurile de hulă.

Astăzi, 4 ianuarie, Sfânta Biserică îi serbează pe sfinții 70 de Apostoli. Iar din numărul lor cinci apostoli au căzut: Iuda, Nicolae, care a fost episcop, Teghell (Hegell), tot fost episcop, Ermogene, de asemenea fost episcop, și Dimas, fost eretic și slujitor al idolilor. Cu ceva timp în urmă eram destul de preocupat de asemenea idei: de ce Dumnezeu i-a ales pe aceștia drept ucenici pentru a propovădui? El doar știa că ei vor cădea. Însă în timpul slujbei am început să văd mai limpede și am înțeles că Dumnezeu, prin marea Sa bunătate, ne cheamă la Sine pe toți, dar libera noastră voință nicidecum n-o încalcă. Și, atunci când cineva se abate de la săvârșirea faptelor bune și ajunge de bunăvoie la o viață vicioasă, este singur vinovat de toate acestea, că

nu s-a trudit prin proprie voință să facă voia Domnului. Unul din ei a fost iubitor de arginți, iar altul, al acestei vieți trecătoare, ca și ceilalți căzuți. Oamenii trebuie să se trudească prin voință proprie pentru a-i mulțumi lui Dumnezeu și atunci harul Lui ne va susține, însă dacă noi nu vom depune niciun efort, atunci harul lui Dumnezeu nu ne va ajuta, pentru că truda noastră și harul divin doar împreună pot lucra.

Sursa: Cuviosul Ioan de la Valaam, *Raiul văzut din chilie*, Editura Sophia, 2007

SFÂNTUL AMBROZIE DE LA OPTINA 1812 - 1891

SMERENIA

SCRISOARE CĂTRE O FIICĂ DUHOVNICEASCĂ

Din scrisorile tale se vede că te-ai dăruit neîncrederii într-atât, încât spui că nimeni nu poate să te convingă. Aceasta nu e bine. Spui că nu trebuie ca cineva să te facă să-ți schimbi convingerea. Aceasta înseamnă că ești foarte încrezătoare în neputința de a greși și convingerilor tale și a concluziilor pe care le tragi. Dar aceasta este o trăsătură rea, este simptomul mândriei.

Întotdeauna ai cerut ca Dumnezeu să-ți dăruiască smerenie. Însă nu Dumnezeu dă acest dar. Dumnezeu este gata să-l ajute pe om să dobândească smerenia și binele în toate, însă trebuie ca și omul să se îngrijească de acest lucru. Sfinții Părinți spun: „*Dai sânge și primești duh*”. Aceasta înseamnă: ostenește-te până la vărsarea sângelui – și vei dobândi darul duhovnicesc. Tu cauți și ceri daruri duhovnicești, însă îți pare rău de vărsarea sângelui; ție îți place ca nimeni să nu te sâcăie sau să te neliniștească. Dar printr-o viață liniștită cum se poate să obții smerenie? Smerenia constă în faptul că omul se vede pe sine cel mai rău dintre toți – nu numai dintre oameni, ci și dintre animalele necuvântătoare și chiar dintre duhurile rele. Când oamenii se tulbură, iar tu vezi că nu rabzi și te mâнии pe ei, atunci să te consideri, cu siguranță, cea mai rea. Sau, de exemplu, când îi judeci și îi bănuiești pe ceilalți, din nou să te consideri, vrând-nevrând, cea mai rea. Dacă vei plânge pentru răutatea ta și te vei mostra pentru nedreptate și dacă te vei căi sincer înaintea lui Dumnezeu și a părintelui duhovnicesc, atunci vei fi deja pe calea smereniei. Acum ni se pare că e rău ceea ce e dureros, tulburător și neplăcut. Este adevărat, însă este folositor pentru suflet. Îți spun, de asemenea, ni se pare că sunt nefolositoare pentru suflet. Dar toate acestea ți se întâmplă pentru că nu înțelegi viața duhovnicească. Totuși Dumnezeu a numit drumul spre Împărăția Cerească o cale îngustă. Dar dacă nu te-ar tulbura nimeni și ai rămâne în starea de liniște, atunci cum ai putea să-ți cunoști răutatea? Cum ai putea să-ți vezi lipsurile? Nu ai putea nicicum să te vezi rea, ci imediat ai începe să te consideri îndreptățită și s-ar putea să ajungi să-ți pierzi mințile. Au fost multe exemple asemănătoare chiar în ochii noștri. Te întristezi pentru că, după cum ai observat, toți caută să te umilească. Dacă vor cu tot dinadinsul să te înjosească înseamnă, că vor să te smerească, dar și tu însăși să-i ceri lui Dumnezeu smerenie. De ce să te mai superi pe oameni după aceea? Tu te plângi de nedreptatea oamenilor, care te înconjoară cu privire la atitudinea lor față de tine. Dacă vrei să reușești să împăratești cu Domnul Hristos, atunci uite-te la El și vezi cum a procedat față de dușmanii care L-au înconjurat: Iuda, Ana, Caiafa, cărturarii și fariseii, toți cei care L-au pregătit moartea. Se pare că El nu S-a plâns de nimeni, nici de faptul că vrăjmașii s-au purtat cu nedreptate față de El. Însă în toate chinurile cumplite la care a fost supus de dușmanii Lui, El a văzut Voința Unică a Tatălui Său Ceresc pe care s-a hotărât să o îndeplinească și a împlinit-o până la ultima Lui suflare, neținând cont de faptul că instrumentele cu care a fost împlinită voia Tatălui Său au